

Eisini fylgdi nýggjasta skotið á trænum, Norðlýsið við.

Vestward Ho gekk nóg skjótari fyrsta teinin niðan gjøgnum Nólsoyarfjørð, men tað gekk ikki lang úð í fríska vindinum, so hevði Norðlýsið tikið okkum aftur og Jóhanna var í kjarlæværinum.

Tað var stórsligin sjón at standa umborð á sluppini og síggja hesi bæði sera vøkru seglskip, sum stava frá hvør sínari úð, og als ikki minna um hvørt annað.

Umborð var kalt og skrivstovubúnið hóskaði als ikki til fríska høg-ættarliðið, hóast ein tunn ullint troyggi var innanfyri. Erhard Næs, var kaffikokkur umborð og tað kom væl við, tá hann bjóðaði sterkan kaffiløg í hugnaliga lugarinum.

Skjótur siglari

Tá vit komu inn ímóti Gaiu settur teir segl, og tá sást, at munur var á siglarum. Gaia legði beint undan vindinum og áðrenn vit høvdu fingið vent var hon ein hálvfjórðing undan okkum. Ráseglið gav nógva ferð og froðan stóð frá bógnum.

Bátalygið gekk skjótt oman gjøgnum fjørðin og myndanennirnir høvdu

ringt við at avmynda Gaiu, hóast stórar linsur.

Stór móttøka

Á Eystaramola var ein og undir kapróðrinum á Ólavsøku. Ein ørgrynni av fólki var saman komið, tá skipið legði at og fyrirreikararnir høvdu skipað fyri hornblástri, so rættuligur hátíðardámur lá yvir havnalagnum.

Havnar Hornorkestur spældi og røður vórðu

hildnar. Løgmaður, Atli Dam flutti fram røðu, og hann segði:

—Pá Færøernes Landstyes vegne vil jeg byde langskibet Gaia velkommen til Færøerne. Skibet bringer et pust af vores historie og vi færinger ved at værdsætte et søfartøj, når vi ser det, også denne nære slægtning til vores færøske båd.—

—Dette besøg er historisk og symbolsk og

understreger den betydning havet som forbindelsesvej havde for bosætning og overlevelse i det norrøne samfund i Nordatlanten. Dette er landmændenes gamle og naturlige vej. Samtidig viser den viljen til at søge nye veje at finde frem til nye muligheder. På Færøerne har vi udtrykket: Hvi skal alt i landsuðri liggja? Hvorfor skal alt lyset ligge i sydøst. Denne færd er vestvendt den vender mod vestnorden, en region, som vi håber får større betydning i fremtiden.

Den irske forfatter Dicuil skriver i sit værk fra 825, at nordiske sørøvere havde bosat sig på Færøerne. Vi ved jo også, at den første der ved et tilfælde kom til Island var den færøske viking Nadoddur, der under sejlads til Færøerne blev drevet til området ved Reyðarfjørður af en storm. Trods de moderne forbindelser i dag, så vil de fleste mene, at den rigtige måde at nærme sig Færøerne er at sejl. Dette at sejle til Færøerne er engang beskrevet som "at føle inde i sig selv noget af den samme varme, so gennemstrømmende dem, der sejlede mellem Norge og Færøerne i fortiden." Vi håber at Ragnar Tørse og hans besætning har følt den samme varme. Jeg ved jo ikke om turen til Færøerne har været som det står i kvadet "tvær nætur og triggjar dagar fyrrenn hann fekk Føroyar at síggja" to nætter og tre dage førend hann fik Færøerne at se.

—Vi takker for dette besøg, som giver os gavnlige påmindelser om vores historie og vores placering i verden. Vi ønsker jer et godt ophold på Færøerne og når I engang drager videre god fart og god vind.

Stórt hátíðarhald varð hildið, tá Gaia legði at við Molan. Havnar Hornorkestur spældi og Atli Dam, lögmaður flutti fram røðu.

